

Arnold Schroder

Bonum Factum Flabellum, Quo Fumus Chymicus, & cinis contumeliarum, quem in Elumbi sua Sylloge Assertionum excitavit, & Medico ac Philosopho celeberrimo Petro Laurembergio, afflare conatus est, Anton. Gunther Billich, ex infami ac perfidioso milite nuper transformatus in stercoreum & pediculosum Empyricum, dispellitur & abigitur in auras, per Arnoldum Schroderum Medicum

[S.l.], 1625

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn796627010>

Druck Freier Zugang

Staden, Stabellum,
quo pinnis hymenais.
16425

Pa - 1030

O. HÜNEMÖRDER
UNIVERSITÄTS-
BUCHBINDEREI
ROSTOCK
Grüner Weg 5

Universitäts:
Bibliothek
Rostock

Arnoldus Schroderus *Com. II. p.*

8. II. P.

BONUM FACTUM.

Elabellum,

QUO FUMUS

Chymicus, & cinis contumeliarum,
quem in Elumbi sua SYLLOGE ASSERTI-
ONUM excitavit, & Medico ac Philosopho celeberrimo
PETRO LAUREMBERGIO,
afflare conatus est,

ANTON: GUNTHER BILLICH,

*ex infami ac perfidioso milite nuper transforma-
tu in stercoreum & pediculosum Emphy-
ricum,*

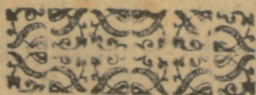
dispellitur & abigitur in auras,

per

ARNOLDUM SCHRODERUM
Medicum,

additis

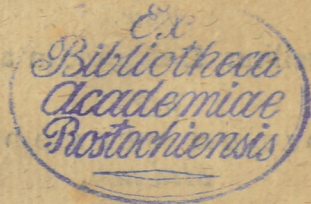
ASSERTIONIBUS CHYMICIS ANTI
BILLENLICHICIS.

Bilance justâ libratum. & expressum

1 6 2 5.

UNIVERSITÄT
ROSTOCK
BIBLIOTHEK
PHYSIKALISCHES INSTITUT
ROSTOCK
1870

Alt. Best

meaq; pharetra prodijisse scriptum illud DEFENSARUM
ANIMADVERSIONUM LAUREMBERGIANARUM,
quod Guntherum pessandatum conscientia promulgata-
rum absurditatum, coegit exire e potestate mentis.

At tu, Laurembergi, constitutus eras in speculâ; In
te conversi vultus, animiq; plurimorum, qui accuratam
& non fucatam eruditionem amant. Proinde per tui No-
minis injuriosam sollicitationem paranda erat via ad glo-
riolam, alioquin ab æquo Jove denegatam. Non poterat
aptius siparium obtendi huic fraudi, quam si expuncto
mei auctoris nomine celeberrimus Laurembergius, ali-
eni scripti, quasi surreptitij pueri adoptivus ac asciticus pa-
ter proclamaratur. Itaq; quod erat meum, & quod ego
promerueram, ejus delicti multam scilicet luere oportebat
Nomen tuum. Caterum nimis ædepoliniqua esset vi-
rorum bonorum fors, si a desperati cujusq; nebulonis
scelerato ore, eorum salus ac bona fama dependeret. Tu
sane ut ut hanc multum percellaris stercorei illius scurræ
contumelijs, tamen cum hic mea res præcipue agatur,
tuq; nil nisi Nomen huc commodas ad hanc cornu diam,
decoit utiq; me etiam hac vice, non tam pro te (quod pri-
us feci) quam pro me ipso, seu ut aperce dicam, pro veri-
tate militare advertus imposturas & errores iniquissimi
Fallarij. Quidquid hic tentatum est, id prodeat tibi No-
minis tui auspicio, cujus inscriptione servus meus fugitivus
Cencovis sui pacietes studuit exornare, calumnandi gra-
tia: Ego vero honoris & amoris ergo, quem ut hætenus
semper pro parte mea virili, sic etiam & nunc, & imposte-
rum tibi prolixè & prothyme consecro. Vale. Dabam,
Neoburgi XVI, Octob, 1624.

Arnoldus Schroderus
Medicus.

Pincipio ignosci mihi velim à Bonâ
 & ingenuis viris omnibus, quod decertando
 coire, & scribendo rem habere voluerim cum
 Homine, quem jam pridem infamia nota affe-
 ctum, & ex Ingenuitatis ac honestatis albo
 expunctum, tanquam perfidum desertorem
 vexilli ac stationis suae, norunt cum Italis illis
 Germani, qui non omnino hospites sunt in
 mundo. Ab hujusmodi sociorum congressu
 religiose quidem abstinere solent etiam plebei homines e trivio! Sed mihi
 fidelis magistratus exemplum sequi animus fuit, qui interdum satis intime
 in sures, latrones, & ejus farinae homines anquirunt, nunquam etiam
 non sermonem cum illis copulant familiariter, ut eo evidentius eruatur &
 in publicum dispuleat veritas. Agesilam assistens aliquando Chalciaci
 aere, ac rem divinam faciens, cum eum memorasset pediculus, non erubuit
 nequam vermem captum palam, omnibus intuentibus, occidere: Ego
 hercules, inquires, insidiatorem meum vel in ipsâ arâ. Neq; me pudebit
 fedum & pediculosum hunc bipedem, vel in castris, vel in rure, vel in au-
 tu aut caulâ, ubi ubi inventum, malo atq; infortunio merito mactare.

2. Ergo igitur Gunther Billenlicke/ cui foelix omen, ac gentiliti-
 us splendor ab anilinâ tu ornatisimum & convenientissimum nomen con-
 ciliavit, sperassem equidem fore ut abs te, aut Congerrone tuo circumso-
 rranco seplastario SALA Salacone, aliquid solidi, aliquid eruditi, aliquid
 rari reponeretur DEFENSIONI MEÆ ANIMADVERSIONUM
 LAUREMBERGIANARUM, qua ego eviravi tot vestras solennes
 absurditates, & monstra nequissimarum positionum, quibus philosophiam
 & medicinam conspurcastis. Sed postquam SYLLOGEN tuam asser-
 tionum Chemicarum perlustrare cepi, Eheu quanta de spe decidi! *κατανοή-
 σθαι δὲ τοῦ Θεοῦ βροτοῦ ἀλλοτρίων τῶν* Protenus mihi in mentem venit historia
 τῆς Ἐλάνας ἀπὸ τοῦ πορριγέντις sacrificulo vas stercoreis plenum, cujus su-
 perficies

superficies nummi curiose erat incrustata: Exinde promere iussit pecuniam.
 Sylloge tua eo unico differt ab illo Ullo speculari vase, quod ne quidem pri-
 ma fronte aliquod pretium prae se ferat: sed ipsissimo ingressu humani ster-
 coris (cum venia dicam) buccellam lectori propines. Rusticus urbano
 muri mus paupere tecto nihil quod apponeret, habebat, praeter aridum a-
 cinum, semesagz, lardi frustra. Et a scarabeo, ab homine stercoreo quid
 aliud quam stercora & huiusmodi suffumigia & intinctus expectes? quo
 persusa est testa recens, cum spirat odorem. Quo dissentus est cibo ventri-
 culus, exinde ructus emergit. Familiare tibi est agroti tuis propinare
 stercora, & sanda insandave devoranda exhibere, veluti innuit pag. 82.
 Respon. ad Anon. eaqz methodo, cum in peregrinatione tua laborares erum-
 nabili morbo, quam Famem appellamus, curasti te ipsum largiter. Sed vi-
 ris elegantibus & lectis ingenijs nimium sordet hic curandi modus. Itaqz
 ad primum aspectum stercorea tua charta, ubi vidissent ne ipsum quidem
 vestibulum liberum esse a foecibus, & purgamentis alvi, eam extemplo
 abiecerunt, neqz pellegere sunt dignati. Dicebant aliqui illorum, non vi-
 rum sed vetulam cum abortum excasse. Mulierib. quippe in bivro ri-
 xantibus familiarissimum esse morem, adversarias suas ad convivia talia e-
 Posticum tertio quoqz verbo invitandi. Addebant; si usqz adeo delectare
 talibus ornamentu, nihil tibi commodius reponi ac gratitudini ergo dona-
 ri posse, quam illud Horatianum, te utiqz dignissimum.

— — tibi grex merdis caput inquinet albis

Corvorum, atqz in te veniat mictum atqz cacatum

Julius, & fragilis Pedacia, furqz Veranus.

3. Tam nitidum & honestum vestibulum excipit edificium haut ab-
 simile, cujus praecipuum decus ac elegantia elucet in vocabuli synonymis,
 tam apposite coegestis, & tanto iudicio ex sylva vocabulorum ac Dictionarijs
 puerilib. Compilatis (quasi una multa jura confundat coquus) ut nihil
 delectabilius fingi possit. Quin imo tota Decimatori ac Despidij Latini-
 tas angusta & inops erat nimis, ad exprimendum Enthusiasticum illum
 animi raptum. Ex Gallijs Conestabli, ex Italia Gran mestro de Cavalli-
 eri, ex inferno Diabolus protrahuntur in scenam. Ex his tam varijs colo-
 ribus mirifice commixtu, resultat pictura ac praefationis corpus, nihil
 hercules minus ornatum ac elegantiae continens, quam

Humano

Humano capiti cervicem pictor equinam:
Jungere si velit, & varias inducere plumas,
Undiq; collatis membris, ut turpiter atrum
Desinat in piscem mulier formosa superne.

Imposterum non deerit Mimis, gesticulatoribus, & Pantagruelisticis materia fatuorum Diceriorum, quibus sese facere queant ridiculos. Præfatio isthæc abunde illis quod nugentur, suppeditare potest.

4. Cæterum in isto anteloquiij simeto, sequentes imprimis Uniones absconditi & asservati deprehenduntur.

I. Incuriosus ego A. Schröderus (quem noster ille sub Lauringbergij nomine traducit) quod cum Plauto, Terentio, Virgilio, Plutarcho & similibus, puræ ac vernaculæ Elegantiæ Autoribus ac assertoribus fuerim magna ex parte locutus. Eorum dicta dicendiq; rationem, quod usurpavi in defensione meâ, id vero est, quod tanto mihi vitio vertitur, quodq; nomine tam iniquè audire cogor.

ii. Quod illi celeberrimum Chymicorum, qui metalla in aquas, salia, Mercurios transmutarunt, non præstiterunt id beneficio Chymicæ, sed Magicæ, VVaoarchodumicæ, per animam mundi Platonice, per cælum internû, per Adech, Hylech, Evestrum, ex principio astrali, invisibili &c:

iii. Quod rationibus & speculationibus philosophicis ex logica, physica, metaphysica &c: autoritatibus ex Chymia & medicina petitis, non decussisset me stabilire dicta & propositiones meas, quippe quod tota hæc controversia solis experimentis nitatur, sensuum fide, oculari demonstratione, ad tribunal Vulcani: &c:

Agite sultis, dispiciamus succinctè, & ad Rotam ac lapidem adplicemus has gemmas, ut quam generosæ sint, quantumq; possideant nativæ perfectionis, intelligamus.

5. Ita sane, Stratiotice spurie, ego stylum ac os mecum assueseci, ut quantum fieri potest, sermonem componam ad prisicæ, & nativæ latinitatis genium. Quos bi Heroes flosculos, quæ dicta quasi sesamo ac papavere conspersa, quasi mellitas quasdam Crustulas scriptis suis inseruerunt, eæ in rem præsentè usurpare nunquã mihi pudori, omnibus vero laudi fuit. Tibi ab hac urbanitate & nitore abhorre per me utiq; licebit. Non scias nisi cum Valeſco de Taranta, cum Gordonio, Favello, Gebro, Lullio, alijsq; hoc ludæ docti, volutare te in cæno barbariei, & partes tuas anaticas,

THURS

terram lubens libensq; tuum putrerem brunam (cur non & gelbum ac bla-
vum) idq; genus infinita lumbifragia Prisciano, & tersis auribus objicere.
In his tibi placeas & exultes velut in scabie pediculus: mihi lubitum est,
Oratores & poetas, quos tu ferecoree Grille superciliose & contemptim
Grammaticos appellas: lubitum est philosophos ac medicos nitidioris & a-
menioris Genij, & horum inscribendo ac dicendo morem ac vestigia
sequi.

Quod tu maledictum vehemens esse existimas,
Eam laudem ego duco maximam.

Ut eo magis oculi tibi doleant, non perferentes splendorem Orato-
ria ac Grammatica puritatis, audi: Si quis in theatrum producat virgi-
nem, cui nihil adsit ad pulchritudinem adjumenti, neglectam immundâ
illuvie, vestitu turpi, capillo passo, prolixo, circum caput rejecto negligenter,
nudo pede. Eandem ipsam Virgineam si quis probe exornatam det,
cujus uberes crines leniter remissos, ac deinde per collum dispositos, sensimq;
sinuato paragio residentes, pauluper ad finem conglobatos, ad summum
verticem nodus constringat, auro gemmiq; resurgens: Cujus Genas, quæ
candore suo omne ebur provocarent, lenis imbuat rubor: dentium vero
celestem nitorem labiorum distinguat purpura; pes nitidus: Vesicum
Corpusculum ac succi plenum Cyclade aut palla regali unionibus miram
in modum intersincta, circumdetur, Cinama fragrans, & balsama rerans,
si qua, inquam, harum ambarum optio detur viro non satuo, ultra eli-
genda sit, facile dispiciet. Nemo nisi e bona mente oppido deturbatus,
horridam illam ac incultam præ nitidula mavolet. Utriq; similis est ma-
teries medica & philosophica. Alteri quidem barbara illa, destituta omni
succo & pulchritudine sermonis: alteri amena illa, & Eloquentia mundo
ac ornamentis compta probe: Ex tua sententia Pallas, quas condi-
dit arces, Ipsa colat, placeant tantum tibi sordida rura.
Enim vero si uq; adeo odio tibi est Grammatica, si abominationi Ornatus
Orationis, si cordelio poetica elegantia, si ad Logicam, Physicam, Meta-
physicam, Mathesin, ita animo linguâ, quemadmodum ad olfactû rerum
odoriferarum Corydon, ingressus pharmacopœum, qui mox equini fimi pla-
tenta ad nares admota excitatus est iterum, rogamus te per Deos tuos tu-
telares, Sterculium & Cloacinam (siquidem aliud nil misero tibi deniq;
restat) relinquas nobis nostra aromata, serves tibi bene, pudiceq; tuas pla-
centas nobis hant invidentibus.

8. Sed grandioris Cothurni est hoc quod sequitur. Res erat in publico, neq; occultari amplius poterat, etiam in subsidium vocatis Dijs superis, mediocrimis, inferis, patellarijs, Metalla a plurimis viris excellentibus in aquas, mercurios, salia esse transmutata (quod ut mihi ingratis concederet, adegeram illum meum) heic ubi sese ad incitas redactum, neq; facta infecta reddere posse animadvertit Graeus maestro nostro de gli Cavallieri Smerdasi, via alia nulli expectata, nulli cogitata, rem aggreditur & cum servulis comicis intonans illud, Hem reperi, Euge inventum dedi, quo me magnifice effero (ut Porcus Grunnius reperto Stercutij libamento) promulgat solenniter, Nihil ista ad Chymiam: Hæc miracula supra naturam, supra fidem humanam, esse, effecta beneficio Woarchodumia, Magia, disciplina illius abstrusissimæ & plane transnaturalis; cujus instrumentum est cœlum internum, anima mundi Platonica, quinta mundi essentia, Adech, Hylech, Evestrum &c: Hui! horridas dictu atq; auditu voces non intellectu modo, quibus nutrices manducorum loco uti possent in terrendis infantibus. Potuissent addi eadem significandi perspicuitate etiam Scindapsi, pathiraco, allaborotz, Frisefomorum, & pervolgatum illud Abraca dabra. Eodem res recidisset. Diogenes ad adolescentem, qui in caupona cū conspiceretur, refugit in interiora caupone, Quanto magis, inquit, fugi intus, tanto magis es in caupona. Quanto hic magis confugis, desperate Empyricæ ad supernaturales, ineffabiles, invisibiles, incredibiles Fatuitates, Woarchodumiam, Adech, Hylech, Evestrum, tanto magis te conjicias in angustias, & tanto profundius penetras in cryptas inscitia & absurditatum.

7. De vocabulis ipsis nihil dicam, quæ vel ex infernali Schola Caecodemon adducta discipulis suis insurravit, vel superstitionibus insanis infatuati monachi deliranti mundo obtruserunt, loco horribilium secretorum, Res ipsa solummodo penitus perpendatur. Quid a nobis intelligi postulas per Woarchodumiam? Magiam, inquis, disciplinam transnaturalem, abstrusissimam, quæ edicit miracula supra naturam, supra fidem humanam.

Magiam duplicem esse hodie passim notum est & concessum: Unam naturalem, quae interventu causarum physicarum effectus edit admirandos & insolitos: Alteram supra naturam. Priori bonam partem J. B. Porta Neapolitanus ex professo sub Magia Naturalis titulo emisit in publicum: Alij pro suo plurimi modulo locupletare sunt conati; Mizaldus, Cardanus, Weckerus &c. VVoarchodumia hujus census magia nequam esse potest. Quia est trans seu supra naturam: At magia isthaec naturalis, est in & cum natura, quae duo sine turpi crimine contradictio nis copulari invicem nequeunt. Intelligitur Ergo VVoarchodumia, Magia transnaturalis, quippe quae miracula edit transnaturalia. Tria sunt trans naturam Entia, quibus Magie transnaturalis beneficius asseribi potest, Deus, Angeli boni, & Cacodamones. Horum unius concursu VVoarchodumia necessario perficietur. Deum ipsum immediate opitulari VVoarchodumicis magis, hominibus effrenatae impietatis, execrandae superstitionis, desperatae perversitatis (quales fuisse Paracelsum, Agrippam, Tritemium, caeterosq. quos ejus arti patronos laudas, testatur fides historiarum) idneuo affirmabit nisi similibus virtutibus praeditus. Olim quidem sub antiqui foederis Jurisdictione. & initio novi, tanto dignatus honore est populi sui principes quosdam Jehova, ut praesens cum praesentibus conferret sermonem; Magusq. talis divinus Moses fuit, miracula producere non ex natura penu, non daemone boni vel mali suffragio sed digito Dei: At hac tempestate non servat hunc morem Deus. De Angelis bonis idem debes judicare. Associant se illi non scelera, sed pietate conspicui mentibus, neq. hodie consueverunt medicinam aut Chymiaefactitare, colludentes cum viri omni vitiorum turpitudine inquinati. Nihil superest in censu rerum transnaturalium praeter Diabolo: Ab hi igitur profluxisse, ab hi hodiernum dependere & horum concursu exerceri necesse est VVoarchodumiam (si qua ea sit) transnaturalem, alfrustissimam disciplinam. Si verba sint compendefacienda, cum scribi Gebrum, Lullium, Albertum M. Paracelsum, Agrippam, Tritemium, vulgaria metalla convertisse in aurum, in aquas, in Salia, per VVoarchodumiam, nihil aliud scribi quam hos viros haec opera profutisse, per Magiam Diabolicam. Hi autem quaeri jam potest i cur potius, aut quo indicio magi viri illi credantur metalla resolvisse in aquas, aduti potestate Diaboli, quam vi

& s.

& efficacia Chymie, ipsiusq; Naturæ? 11. Quæri & illud merito potest, etiamsi vel universim omnes, quotquot sunt sub mundani systematis complexu Dæmones, incumbant transmutationi plumbi in aurum, an ea facultas, ut effectus positus sit in eorum potestate? Profectò si neg; creare istis quicquam licet, neg; producere quod non est usquam in fundamentis nature quoquo modo, frustra utiq; Tu, tenebricosæ Mage, VVoarchodumiam, idest Diabolum, cum præceptoribus tuis VVoarchodumicis sollicitabis & compellere conabere ad $\chi\epsilon\upsilon\sigma\mu\acute{\iota}\eta\sigma\iota\upsilon$. Quantum facere liceat Dæmonibus quousq; se illorum potentia extendat? tum, (quod precipue ad rem præsentem attinet,) quod non sit in sinu Diaboli aurum factitare ex alio corpore, demonstratum est erudito tractatu a B. Pererio lib. de Magia, quem ut perlegas, & miseriam tuam deploras. serid tibi m indo atq; impero.

8. Porro hæc ars transnaturalis quibus tandem instrumentis & medijs utitur? cælo interno, anima mundi Platonica, quinta mundi essentia. Dicam quod res est, & tuis quidem proprijs perquam significantibus locutionibus, si Diabolum, verum VVoarchodumie suffarcinatorem, seponas, quid sunt hæc instrumenta aliud, quam asinine ac imaginariæ speculationes? Phantasmata nullo experimento Chymico demonstrabilia? inania umbratiliq; commenta? fallax credulitas gerræ Iberæ, profecte a fatua desperatione, a vana persuasione, a futilibus somnijs.

9. Quale etenim portentum est cælum illud internum. Pnum vestra experimentalis & multum exercitata subtilitas, anilinge Guntere, in hac nostrate natura, & hoc veteri nostro mundo, aliud adhuc superâ nocte reperit cælum internum, ineffabile, incredibile, astrale? Nos equidem præter cælum illud notum, præter ignem, aerem, aquam, terram, & quæ hæc incolunt corpora inanima & animata, nihil usquam scimus reperiri. Illud vero non latet nos, spiritum hominis juxta Aristotelem $\alpha\iota\theta\epsilon\iota\sigma\mu\acute{\iota}\eta\sigma\iota\upsilon$ $\epsilon\sigma\tau\iota$ $\tau\acute{\omega}$ $\tau\acute{\omega}\nu$ $\acute{\alpha}\sigma\pi\omega\nu$ $\sigma\alpha\iota\chi\acute{\alpha}\omega$. Quod si insanire eo vobis allubescat, & per Adech, Hylech, Evestrum, per cælum internum, nomina rara, tremenda, mirabilia, hunc nostrum spiritum significare, qui instrumentum est solius animæ, extra compagem corporis non egrediens, jam magnum illud transnaturale opus transmutationis metallorum, absolvetur per Naturalem, aut vitalem, aut animale[m] spiritum. Audicum admissi ritum teneatis amici: Postquam in manus sumpseris D. Scanneri

librum de consensu medic: & Chym: & exinde didiceri, I. a spiritu & imaginatione nostra nihil posse proficisci; cujus vis extra corpus emergendo transeat in metallum aut aliud corpus inanime: tum quoq; postquam ex alijs Philosophis didiceri. 2. Quae ab organo naturalissimo (spiritu) expediuntur, ea non nisi **Biller' αχικως** id est, desperatè, fatuiter, dici posse transnaturalia: Deniq; 3. Spiritum hominis, caelum illud internum scilicet, non tantum non mereri titulum animae mundi (cum hominis sit) ut ne quidem sit anima hominis, sed animae solum Instrumentum. Haec ubi apprehenderi, tum certos ac scientes nos redde, quanam sint illa invisibilia & inaudibilia experimenta Chymica, quae nobis abscondita & spiritualia phantasmata & speculationes Utopicas ad oculum, ad manum, valeant demonstrare. Eheu miserabilis Curculio, tantane te cepit rerum oblivio tuarum, ut nihil abs te credi vel acceptari posse, nullas rationes aut causas audiri passim postularis, solam experientiam, ignem ac flammam vibrans, & interim ad has miserrimas, stultissimas, & prorsus tuis similes, id est stercoreas phantasias, velut ad aram & sacram ancoram note pudicum sit confugere! **εγω μὲν σοι, ὡσπερ ὁ Βίος τῷ Ἀδελφῇ, κελὼ καὶ ἰμῶν, αἰτίαν**, ut dignè sortem tuam plorare queas, & exitum invenire absurditatibus his tam monstrificis.

10. Anima mundi Platonica, ejusdem partus monstrum est. **AN** Plato valuerit novas in mundo animas creare mundumq; exornare astrali, invisibili aliqua **ἐπιπέδω**, id est **πολὶ τῶν ἐργῶν καὶ τῶν**, viderintq; metaphysici ac Theologi nostri quorum interest disputare de Indole creationis. Qui non somnijs aut umbris rerum ducuntur, ἢ hant majorem fidem adhibent Platoni concionanti de anima mundi catholica, quam de praesinito animarum ante corpora creatarum numero, primigenia rerum omnium scientiâ, seu reminiscentiâ, conditione ambulatoria, transmigratione ab hominibus ad pecora & pluribus hujus generis subtilitatibus. Mundus non est instructus alijs animis quam rationali hominum, sensiva & motrice brutorum, vegetante stirpium propria. Coeli Tentoria, ignem, aerem, terram, aquam, amplioem & potioem mundi compagem, qui anima donatas mihi ostendat, per experimenta Chymica, per oculares demonstrationes, per Vulcanum, eum ego, pro ipsa mundi anima Platonica pronus adorabo. Sed has quoq; quinquillas, libelli vulgares physycorum, & D. Sen-

merina

mentus opere jam laudato, everrerunt, quorsum iterum ablego Evestricum
& Adechicum hunc Magum.

11. Postremo quinq̄ mundi essentia nihil aliud est quam
cælum. Hoc enim titulu id donare solitus est Aristoteles. Cælum autem
est agens universale, omnium rerum productioni concursu suo opem ferens,
cujus indeterminata vis particularium a gentium conatu restringitur ad
tēden. Est agens naturale non transnaturam; promitq̄ ex abisso vir-
tutu sue effectus admirandos, abstrusissimos, non tamen sine natura aut
supra naturam. Breviter: si quinta mundi essentia Cælum, est instru-
mentum transmutationis metallorum, non erit profecto hæc ars transna-
turalis, usurpans quippe loco instrumenti, corpus naturalissimum, cælum.

12. Imprimis maceravit te & ad rabiem, furoremq̄, adegit, pedi-
culosq̄ & leprose Agyrta, quod ubi occasio ad eam rem tulit, philosophic
tecum egerim, id est rationibus & argumentis everterim & pessunde derim
futiles & stercoreas tuas, insulsissimiq̄, Sale opiniones, quas philosophia &
medicæ, ceu spurcum lutum, nitido parieti aspersisti. Hic vos solam &
unicam experientiam, solas oculares manus, solum Vulcanum cum forna-
cibus & flammis crepatis & strepitis: Dijs Deabusq̄ Academicis sit gra-
tia, quod philosophicæ & medicæ rationes manibus palpari nequiverint,
alioquin omnes cum pulvisculo in unum fasciculum corrasas immiti Vul-
cano, di tum factum consecrasset, impetuosis hic impudentis circumfora-
nei servulus. Sed manent illa τὸν Ἰεῦς, hæctenus adhuc securæ & im-
munes ab hujusmodi fumosis & ventosis periculis: Uterq̄, & Magister
Sala, & Magistri Sale suffarcinatus subsauria, Chymicis suis experimentis
insarsiant quædam e logicâ, physicâ, medicinâ petita Embammata, &
rationes speculativæ, quibus tam bene conveniebat cum principijs & fun-
damentis istarum disciplinarũ, quam exfuturis anubus cum virgine Diana:
Hæc effata ac theses tum sua natura Theoreticæ, tum ex disciplinæ Theo-
reticæ, si placet Esculapio, in subsidium vocatas, quia ego, non Vulcanum,
aut flammis, non surculum, carbones, vasa vitrea ac figulina in manus
sumens, sed rationibus & argumentis Theoreticis jugulavi, hinc scilicet
per contemptum & per contumeliam, mihi tanquam scelus aliquod objici-
tur, nomen Grammatici, Philologi, Litteratoris Scholastici, speculatoris
medici, logici, physici, metaphysici. Et qui tandem est apud erulitos in
B i pretio

perio honoris titulus, quo ego non ab illo nolente, volente in gratijs (quamquam tali haud equidem me digner honore) insignior. Utinam hi omnibus vere ego respondere possem! utinam digne eos mererer titulos! scilicet vos qui pectus possidetis eruditionis liquore imbutum, qui mentem integrā & rationem nondum sublestam, arbitramini, an rectius ad fornacem & vasa sua provocent scarabei illi, an vero ego ad trutinam logices, philosophicæ & medicinae, in enucleandis hujusmodi quaestionibus, quas illi prodicere in theatrum,

An oleum sit naturæ non aereæ sed igneæ?

An definitio menstrui sit legibus logicis & physicis consentiens?

An syllogismi, quorum medijs termini prædicantur in minori, subjunguntur in majori, sint syllogismi secundæ Figuræ?

An cælum recte dici mereatur Elementum mundi quintum?

An tria Chymicorum principia, nec sint Elementa, nec ex Elementis composita?

In quonam conceptu consistat essentia salis? seu quale sit illud principium physicum, quod sal faciat ut sal sit?

An definitio Magisterij a Paracelso tradita, bona sit & perfecta?

An sanguis humanus Naturæ sit convenientior, quam aurum potabile?

An aurum potabile, & quâ virtute, occultane an manifestâ, restituet vires nostri corporis?

An duplex scopus, confortandi scilicet & evacuandi, attribui possit uni simul medicamento?

An detur Egressio accidentium de subjecto in subjectum?

De his & hujusmodi plurimis cum infulse, futiliter & ineptissimè philosophati essent, Multi hi mutuum se abentes, ego eorum inscitia & ruditate rationibus & philosophicæ & medicinae penuario depromptis, obviam ire & volui & omnino debui. Philosophica enim philosophicè sunt habendâ. Si eo nomine illi ringuntur, & in rabiem acti bachantur quod Scaphâ Scapham dixerim, quid mea isthac est curatio? si nolint sani, currant lymphatici. Miram ni etiam ad Vulcani violentiam, & alembicum confugiant, ubi questio agitur de vena sectione in pleuritide, de occultorum morborum causis: de reddendis rationibus periodorum in febris, de Crisium natura, & qua sunt cætera de genere hoc.

13. Vide-

13. Videamus speciatim Chymiam & medicinam. Numquid hæc disciplina usq; adeo averse sint a rationibus & ἰσοπέδαις , ut nihil præter unquam ἐπιπέδου pro sætu legitimo agnoscant, contemplationibus omnibus indixerint bellum irreconciliabile? Chymiam artem esse (ut & Medicinam). hactenus quidem qui dubitaverit, inventus est nemo. Nam si scientiæ est, nihil quicquam præter meram contemplationem venditabit, quod omnino non est ad pileum nostri Empyrici: Est ergo ars. At vero ars, testimonio omnium litteratorum, duobus ambulat cruribus, usq; quasi sustentatur, RATIONE & EXPERIENTIA. Sic enim in solenni & autentica artis definitione ab Aristot. in Ethici nobis relicta statutum est, $\text{Τεχνη ἐστὶν ἐξὶς μετὰ λόγου πειρική}$: solus λόγος (seu ratio aut speculatio artis perfectionem non absolvit. Sed neq; sola πίπτει , experimentalis operatio. Utrumq; conjungi necesse est. Altero absente & ejecto, nequit manere superstes integra artis systema. Qui in Chymia nihil querit, nihil blaterat, aut cantillat præter Experimentiam, is semichymicus est, & altero crure murulus claudicat loripes. Quantum momenti isthic Experimentia, tantum obtinent Rationes & fundamenta & principia physica. Cum Medicina pariter seres habet. Etiam Tyrones non nesciunt, duas illius esse integrantes partes, Theoreticam & practicam. Medicinam Theoreticam, qui vel Medicum carere jubet, vel eam medico dedecori aut vitio vertit, ne ille quid medicus aut medicina sit, æque novit ac Asinus pulsare lyram. Futilem illum & pediculosum Medicum, Chymicum, qui Dictorum factorumq; causas, quum usus postulat aut res; exponere non didicit. Hinc tu sis dispice, non rationalis, non ἰσοπέδαις , & ἀλόγως Empyricæ, quam egregium te nobis Chymicum, qualem medicum exhibeas; præter falsa & inania quædam experimenta nihil crepans, rationibus & ἰσοπέδαις in exilium pulsis. Scilicet quales DEOS fabricant plasta, aut quales muscas aurifabri.

14. Venio, (quod Vulcanus bene vertat) ad assertiones Chymicas antiLaurembergianas. Circa hunc jam cardinem vertuntur tam vastæ valvæ tam operosi systematû Billenlickeriani: Bene te juvit initio, straticæ anilinge, & tuam rem oppidò auctum ivit, quod ex angulû & cryptis quibusq; obvis, Chymicorum scriptorum, converreris Eiectamenta, usq; præpositæ Catholicam inscriptionem antiLaurembergianam. Nimirum non poterant

poterant tute tres aut quatuor pagina scribendo compleri, nisi falsarum
consilio ex insidijs advocarentur alij, quibus nec divini nec humani quid-
quam vel Laurembergio vel mihi sub velo Laurembergiani nominis tra-
ducto, unquam fuit, Quercetanus, Fr. Anton: Londinensis, Beguinus, Crol-
lius, Lullius & plures alij, adversus quos Joves hic scarabaeus, quos Her-
cules hac formica tanto strepitu & crepitu, tota istac Assertionum charta,
tinnit, quasi lunam laborantem de caelo detracturus. Horum dicta factaq;
jurene an injuria, au dactissime utiq;, exagitata, me scilicet prestare oport-
tebat. Si pari jure tecum experiri vellem, mi Billenlichi, possem hercules
eodem privilegio huc congerere, & cum solenni titulo Positionum Antibil-
lenlichianarum toti mundo exhibere legendas, ter ternas & octies octonas
decadas Assertionum ex Chymicis libellis exceptarum passim, quarum tu
aeque sotes reus, atq; ego omnium istarum, quas antiLaurembergianas qui-
dem vocas, sed mihi reipsa impingis. Nam quid per Deum Fidium me angit
aut tangit, si quid isti homines seu boni seu mali dixerunt aut patrarunt?
Pauca sane sunt in illo Centone tuo, a me propugnata in defensionis mee
scripto, quibus tu tuas assertiones & diametro opposuisti. Queritur uter
nostrum verius ac melius dixerit? Materia, de qua ferram recipimus,
Chymica est & Medica: nonnulla etiam Philosophica. Non suppetunt no-
bis nisi duo criteria, penes qua stabit infallibile de his omnibus judicium,
Ratio & Experientia. Ego, qua tu negasti, partim Experientia, partim
rationibus contra munivi, & argumentis efficacibus defensa dedi. Tu ad
solam & unicam Experientiam prestigatus rationibus confugis.

15. Rationes si videamus: Ille quibus debellavi falsitates & Erro-
res vestros (tales enim hucusq; eos deprehendo & aestimo) si debiles & in-
valide, si non verae aut sufficientes, si ineptae & irritae suere, quare tu,
Miserabili spurie, ex tota officina Edocumati tui ingenij, tantum subsidij
& virium non expressisti, ut ex octuaginta (parum abest) argumentis,
qua continet defensionis mee scriptum, ne unico solo verbo aut litterula
vel uni respondendo aut refutando potueris ire obviam?

16. Ad EXPERIENTIAM vero, seu Empyricam Chymicam tuam,
quantum facit, qua ita inflatus es ac suffarcinatus, velut tumida rana Ho-
ratij, omnes ego tuorum experimentorum vanas, mendaces, ac imagina-
rias assertiones, ne una quidem cassâ nuce aut titivillitio redemerim. Ad
unam omnes jugulo duobus verbis, e primo oraculo Hippocratico, EXPE-
RIEN-

RIENTIA FALLAX. Quanta tu impudentia has manuales elusiones ebri-
cinas, quanta persuasione de ijs ampullari, tanta ego confidentia ingemi-
no, tanta securitate & certitudine Edico, Experimentiam tuam esse
fallacem. Nisi forte Aphorismus ille Hippocraticus, quam haecenus ab
omni antiquitate fidem promeruit, invenit, servavit, eam in unius pediculi
& perjuri anilingi Fornaculá decoxerit, & in sumum abire sit passus.
Deinde Empyrica hujus assertionis evanida persuasioni, cur non Exadver-
sum oppono meam ipsius & sexcentorum aliorum virorum experientiam,
qui uno ore, uná manu, favente & annuente Vulcano, falsitatis & men-
dacij damnant, abortus istos tuos, jubentq; te cum illi, calidè plorare &
ad consuetam stipem reverti? Major pars tuarum Assertionum ad alios
attinet, quam non sine Plagij crimine huc intruxisti, ut eo plures chartae
concares, & cento fieret vendibilior. Ijs eliminatis & relegatis ad au-
tores suos, solum his quae ad me precipue attinent, sollicitè aspirante
Vulcani Flabello, oppono assertiones sequentes.

ASSERTIONUM ANTI BILLEN- LICHIANARUM.

PRIMA.

Et alla omnia in Mercurium seu argentum vivum resolví arte
M^{ic} Spagyrica possunt: Quod experimentum qui quis effrunitè negat,
is crassam suam in ea arte ignorantiam ostendit. Neq; talis
mercurius, vel ex sublimato, vel alio mercurio operi adhibito, sed ipsissimo
metallo elicitur.

II.

Resolutiones Chymica Metallorum in aquam, oleum, salem, non
Sophistica, non VVoarchodumica, id est, vel vana vel Diabolica, sed ge-
nuina & artis ac naturae fundamentis sunt consentientes. Cum Menstruo-
rum commixtura nihil illis rei, abs quo adulterio haec anatomia sunt alie-
nissima.

III.

Spiritus metallorum ardentés, revera e metallis sunt educti & tales
manent, quantumvis e mundo sublato menstruo, quidquid contra crocitant
errabundi mei Agyria.

C

IV. Me-

IV.

Metalla per menstrua vere destrui possunt. Et igni quidem absumi & aboleri penitus queunt inq; cinerem redigi, non solum quatuor ignobiliora, sed & luna ac sol, quæ rebeementer usta tandem in cinerem & vitrum mutantur.

V.

Aurum & calore convenienti, & menstruo blando inspid., non erodente, liquidum & potabile fieri potest.

VI.

Vitriolum est verum & genuinum sal, tamen si compositum ex substantijs alijs. Non est a natura productum per accidens, ex fortuito concursu aliorum corporum, ut delirant adversarij mei, sed ex causis certis, definitis, a natura primo per se, & non fortuito agente.

VII.

Ex lapidibus, ex arena, & cineribus potest liquor aliqui extrahi etiam copiosus, cujus origo nulli Externo concurrenti aut adhibito corpori potest ascribi: Et qui eam extractionem vocat in dubium in pro experientia oculari inscitiam, pro veritate fuites nugas & imaginaria somnia amplectitur.

VIII.

In Magnete sunt Nature arcana plurima admiranda, quæ quamvis ad fornaculas Chymicas omnia non faciunt, tamen Nature consulto viro scitu perquam sunt jucunda & necessaria.

IX.

Talcum in calcem redigi potest, igne actuali, & exinde parari pretiosum Cosmeticum, quod nemo nisi cui jam ante adusq; carnem vivam corrosa est cutis, corrodens esse deprehendet.

X.

Instrumenta, quibus Chymia operationes suas exequitur, non duo sunt solum, ignis & menstruum, sed tertius aer æque atq; isthæc, sua illuc conferre servitia.

XI.

In Humano sanguine sepulta sunt medicamenta egregia. Philtrea autem & morborum magneticas transplantationes, ignes perpetuos, in toxica incantamenta, & similia piacula, quicquid vel in eo, cum Billenlichio queris, vel de eo venditat, cum sceleratissimum esse oportet & execrabilis æquitiei.

XII. Crudas

XII.

Crudus autem calidusq; sanguis, e jugulo occisi latronis effluens, quibus usu sit multo a vominandus magis, quam blandus & amicitabilis auri potabilis liquor, nemo dubitabit aut negabit, nisi feris bestiis ipse multo horridior.

XIII.

Vegetabilium sales ex combusta herba cineribus extracti, ignobiliores sunt & minus efficaces, quam sales ex earundem liquoribus seu succis parati.

XIV.

Tartarus precipitat quidem soluta metalla: propterea tamen solus neq; debet, neq; potest constitui appropriatum instrumentum precipitandi, quia plurima sunt alia quae eadem pollent virtute.

XV.

Multo minus vitrea precipitandi in tartaro, dependet a qualitate terrestri & spongiosa, ut ludice ludunt ludiones mei, Salsamentarius Sala & cerritus an larvatus Anilingus Gumerus. Enimvero posita qualitate terrestri & spongiosa non semper ponitur precipitatio: Et datur precipitatio, alia quantumvis sublata.

XVI.

Anodynorum materia non solum ex opio, Mandragora hyoscyamo & c. sed & vitriolo peti potest, in quo verum sulphur Narcoticum Natura collocavit, arte spagyrica educendum, quidquid contra murem elumbis & pediculosus iste lixa.

27. Habes hic mi Billenlchi Assertionum mearum Catalogum (aliena alienis relinquo) non magnum quidem, satis tamen validum praefrangenda tam marcedi Empyrici male consuto, maleq; conciliato Centone fallacium Experimentorum. An haec sint Grammatica, Philologica, Rhetorica, metaphysica, poetica (quod Vulcania tua Sophistica tibi insurravit) judicent Grammatici, Philologi, Rhetores, metaphysici, Poetae. Illud sane de sylloge tua, & ceteri docimastici ocularibus & manualibus tractatibus quibus societatem Chymicam tibi pancraticè devinxisti, aperte & serio dico, quod de Juliano Galenus: Scripsit, inquit, iterum atq; iterum Julianus Institutiones, & has assiduo transponit, & transformat, nunquam iis quas scripsit contentus. Si ex hac sylloge tollas, quae totidem verbis in Exercit. Emendic; & Farragine de tribus princip: repetivisti, si

ita dem experimenta, quae tibi illuserunt, & quibus tu illudis ac deludis
totum mundam, fallacia, vana, e centonibus tuis qui submoveat quantum
superfuturum putas ex omnibus istis sesquipedalibus Thraasonicis commentis
Nihil hercules amplius

Quam quantum displosa semel vesica pepedit.

18. Porro opipare ac sapide tibi eveniat, quod ad horum omnium
fidem confirmandam alia adhibere adminicula ac documenta tibi seu nos
libuerit, seu potius non licuerit, quam diras, imprecationes, juramenta per
sanguinem & caput, per Deum viventem. &c. Et quidni? sic solent
Agarta Emptores suos beare; sic mercibus suis alioquin toti mundo suspe-
ctis, consueverunt conciliare fidem (ut dolus ac fraus eo splendidiori tegu-
mento occultetur) pejerando per animae propria salutem, per Deum vivum,
per invocationes aliquot myriadam ex adibus Plutonis. Tu quoque fac si-
mile & sic ars deluditur arte. Jures & perjures per patris tui cervicem
& guttur, per VVoarchodumicos Deunculos, per succum & sanguinem
suum, & vel innumeras diras, impreceris capiti ipsius tuo, nos tibi, etiam
multo calidius juranti ne verbam credimus. Illud credimus, quo confi-
dentius juras, eo magis a bona causa & veritatis assensu te esse destitutum
& inanem. Nos simplici assertionem contenti, & freti inconcusse verita-
tis fiducia, neque jurare temere (quod est scurrarum levissimorum) neque
per imprecationes rem nostram constabilire satagimus.

19. De Chymico quodam sene impostore, quae historica omnino (si
credere fas est) fide commemoras, sane non sine voluptate leguntur, sicuti
scabiosi prurientes quando sese scalpunt. Hic merito agnoscamus acumen
judicij tui & applicandi solertiam. Nam quamquam ea huc nihilo plus
commodi ac ornatus conferant, quam turpis cicatrix ad decorem faciei
venerea, tamen qui fecit annon aliquid etiam exinde fructus promanare
queat ad Republicam Chymicam? Illud vero vel maxime ingenuitatem
tuam arguit, quod sub persona senis Chymici impostoris te ipsum produxeris
in scenam. Mutato nomine de te Fabala narratur, mi Billenlich. Quan-
ta felicitate novus in Italiam advena hanc tragediam egeris, quanta my-
steria, stratagemata, Encheirias empyricas venditaris, per compita & vi-
as passim oberrans, id & tute ipse, si conscientiam interroges, nosti;

neq; nesciunt Itali, Germaniq; Scilicet hoc pacto Pseudochymicorum inan-
ni jactantia tandem in olentem crepitum erumpit.

20. Hinc ad militiam tuam pergi, in qua tam masculè, tam stre-
nuo te gessisti, ut etiamnum te unice quærant, tibi manus applicare, collo-
tuo catenam circumjicere, deniq; te summè elevare optent Præsides qua-
stionum Italici. Nimis pol, Bellicose Martis pulle, te abjectum & vilem
ipse habes, quando Dijs minorum gentium, Scaligero & Dioscoridi te
parem similemq; facis, quibus & ipsis volupe fuit, tum manibus clypeos &
acuta cuspidis hastam, tum galeam pressa sustinuisse coma. Dignius fu-
isset tanto viro, tam experto Therapontogenoplata gidoro, pro sese addu-
cere exemplum Alexandri Magni, Julij Caesaris, Darij, Scipionis, & simi-
lium Heroum. His te poteras componere, absq; uno illo esset, quod hi ut
viri aduersus hostem steterunt, acres in fortibus armis, m. lueruntq; pul-
chram per vulnera mortem oppetere, quam fugere turpiter: Tu verò non-
dum unquam inspecto hoste, ut legirupa, ut fædi fragus desertor stationis,
inscijs ductore ac commilitonibus tuis, clam te subduxeris, relicto post te
nihilò, præter turpem infamiam, & ignominiosam nominis tui proscriptio-
nem. Tamen ne bellici consortij honore prorsus defrauderis, quia nefas
est defectorem & perfugam ingenuis militibus accerseri, saltem locum a-
liquem in angulo alicubi tibi relinquunt in sua societate, Lenones, varones,
manipulus furum, & reliquus grex Scurrilium impedimentorum, quos
militia etiam non magis pudet quam te.

21. Hac tuâ virtute bellica fretus, ad duellum etiam & pugnam pro-
vocas. Heus Simalio, Donax, Syrisce, sequimini. Ubi est centurio Sanga
& manipulus furum? Peniculum afferte, sine sanguine hoc fieri non po-
terit, qui abstergantur vulnera. Quid dicam vel non dicam? sane quod
tibi nunc Vir videatur hic, nebulo magnus est. Verborum jactantiâ vel
montes diffure potest, & uno spiritu integras legiones: at ubi ad manu
veniendum, ibi per metum soluto illi inferiori gutture scipsum opipare im-
bulbitat. Vel nuper in militia, ubi ceteri pugnant maxime, ille fu-
giebat maxime. Ne te jam nobis facias feroculum Furuncule manipu-
laris. Si tibi adeo pruriunt dentes & tergum, ablegabimus ad te tres lo-
rarios validos, validis sustibus, lentiq; virgis instructos probè, qui tibi
prurium istum compefcant. Nam hoc opere talibus viris convenientissimè

committitur quorum officium est in infames demerere si a. Pomi-
nes ingenuos ac bonos non decet dextram ensemq; inquinare ac collutulari
congressu eorum, quos infamia inhonestos reddit. Id & leges non jubent,
& tritissimus versiculus dissuadet. Hoc scio pro certo quod si ei m-
stereore certo &c: Mi homo illud decertandi prolubium, quo ferocis-
sima in tempus & occasionem commodioram: apprime id tibi ex usu erit,
quando invasionem in te facient Lictores Itali.

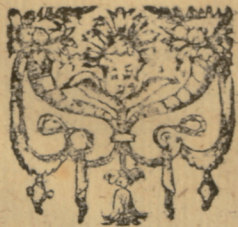
22. Superest Laurembergi studium vindicandi Anatomiam ab erro-
ribus & opinionibus proletrarys, quibus sciet. & quorum pars bona ab An-
drea Laurentio propagata, defensaq; est. De hac re sollicitum esse, nihil
ad me attinet. Illud non possum non profiteri, Errores optimo jure a quo-
cunq; etiam promulgati sunt, indicari & refutari: Ea potestas nulli nec
philosophorum, nec medicorum denegata aut subtracta hactenus fuit. Ve-
ritas in medio posita est. Neq; dubito, quin hujus sui consilij ac facti ratio-
nem locupletē Laurembergius ipse redditurus sit. Sed quam de Colladone
fabulari fabellā eam miseratione non responsione dignam judicant omnes,
qui istius & Laurembergij opera viderunt. Hic te toti mundo fecisti ridi-
cūm, arbitrans de scriptis quae tu oculi tui nunquam usurpasti. Judi-
cabit respublica medica de utriq; ac de jejuno ac ridiculo tuo grannitu.

23. Postremo quantos in Medicina, tum theoreticā tum practicā pro-
gressus fecerint Commilitones histratiotici, Sala & Guntherus, id partim
ex scriptis ipsorum & controversijs supra indicatis, partim ex rebus gestis,
& in tot urbibus patriis facinoribus videre & asstimare est. De Sale
praxi testantur Tigrini; & Lavaterus, aureo mecastor sui libello, quo
ipsius Heroicas virtutes, & curandi scilicet ac notitiam graphicē de-
pinxit: Testantur Germaniae oppida & fora plurima, quae circumforanea
iste pervagatus est: Testantur Hagae comitis, Frisia, VVestphalia, Holsatia,
Nundine, ad quas diligenter invisit Testatur Hamburgum, ubi hodiernum
vidue plurimae ob maritos suos, preciosā antidoto Salinā e medio sublatis,
de Salā queruntur. Guntherus discipulus, praeceptoris suo hac in arte prohi-
Jupiter quantum praestat! Felicem illum! ex Plinij sententia, quippe
cujus bona opera, quantulacunq; sol videt, errores terra tegit.
Cui faventissima fortuna semper arrisit, dum Experimenta sua duxit
per mortes aliorum. Experimentiam ego practicā supra vulgarem,

neq; nunc jato, neq; pro me tui unquam: tamen si ad rem presentem
 venire oporteat. & artificem ex opere, ut fas est, laudari. quur seu lau-
 dem, seu mercedem ex praxi meritam meticolose detrectem? De statuã,
 quam Laurebergius apud Hamburgenses meruisse scribit, nihil pro-
 nuncio aliud, quam a Morionibus & infantibus etiam infans sepiusimò ve-
 rum dici. Quam honorifica, quam grata, quam religiosa sit Hambugen-
 sibus memori Magni Laurebergii (talem eum vocare amant. pleriq;
 illius erulitionis astutiores) si nescis, nequissime scurra, abisciscitatum,
 & experienlo disce, a nemine bono ac ingenuo gloriam illi immortalem
 & memorie nunquam intermoritura meritum invideri.

24. Non lubet diutius in sterquilinio emarcida & impura tua Syl-
 loges volutari, agyrta Billenlichi: Infrunita & effrenata tua impudentia
 me illuc ire coegit. Fœtorem tuum tibi a me afflari iterum, non potes,
 nec debes mihi succensere: Oportuit enim redire ad Dominum, quod fuit
 ante, suum. Ut mores tuos perversos corrigas, & ad sanam mentem re-
 vertaris, frustra equidem stu lvero, te commonesacere. Æthiops enim
 non mutat pellem. Et qui semel fines verecundie transilijt, eum nequic-
 quam jubetas putere. Sætem ex hac Retorsione disces (si ex Defensione
 mea non potuisti) qua mihi & plurimis Medicis Excellentibus fit sententia
 de TE, deq; Empyricis tuis Assertionibus. Quod si tibi porrò insanire, mandum
 circumscribere fidẽ frangere impudenti esse lubuerit, (quas artes hæcenus
 profiteris) persuasum tibi habe, eandem Catastrophẽ que Agyrta, &
 infames Empyricos communiter manere solet, etiam tuis cer-
 vicibus imminere.

MORIONEM EX CAPITE ET PILEO
 ut LEONEM EX UNGUE.

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

MONTONEM EX CAPITIS Y BILLES
LE LEONEM EX DINGUE.

